

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214208745
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1214208745.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, IČO: 00 492 736, so sídlom: Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom: Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava, proti odporcovi: Š. W., W.: S.G. XX, W., zastúpenému opatrovníčkou S. P., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k.: 21C/125/2014-24 zo dňa 3.10.2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o náhrade trov konania m e n í tak, že odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 45,79 eura pozostávajúcu z náhrady trov konania vo výške 16,50 eura a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,29 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa, Č..Ú.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, Q. XXXXXXXX.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 50,70 eura a náhradu trov konania 16,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa, Č..Ú.. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS 1330626.

Súd prvého stupňa napadnutý rozsudok po právnej stránke odôvodnil podľa § 760 Obč. zákonníka a § 8 ods. 5, ods. 6 zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach a vecne tým, že navrhovateľ sa návrhom doručeným dňa 7.4.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie dlžnej sumy 50,70 eura a náhradu trov konania z dôvodu, že dňa 16.8.2013 cestoval vo verejnom hromadnom dopravnom prostriedku v Bratislave na linke MHD č. 4 a nepreukázal sa platným cestovným lístkom, z ktorého dôvodu navrhovateľovi dlhuje cestovné 0,70 eura a úhradu vo výške 50,- eur.

Súd prvého stupňa vec prejednal podľa § 115a ods. 2 O. s. p. (pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch).

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca ako cestujúci bol povinný zaplatiť cestovné a na vyzvanie sa preukázať cestovným lístkom. Z dokazovania mal za zrejmé, že sa platným cestovným lístkom nepreukázal, na základe čoho odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť cestovné 0,70 eura a úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom 50,-eur, spolu teda sumu 50,70 eura.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 150 ods. 2 O. s. p. dôvodiac, že plne úspešnému navrhovateľovi priznal voči neúspešnému odporcovi náhradu trov konania. Nakoľko však je uvedená vec drobným sporom, podľa § 150 ods. 2 O. s. p. náhradu trov konania primerane znížil a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho

poplatku za návrh vo výške 16,50 eura, Uplatnené trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eura, spolu s trovami konania predstavujúce sumu 105,20 eura mal za neprimerané voči pohľadávke 50,70 eura, z ktorého dôvodu mal za dôvodné náhradu trov konania v uvedenom rozsahu znížiť. Skonštatoval, že navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovou žalobou, v ktorej sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy bez platného cestovného lístka či variabilný symbol. Prípravu žalôb mal za rutinnú činnosť, nevyžadujúcu odborné znalosti. Splnomocnenie advokáta na prípravu žaloby tak mal za postup neúčelný, s následkom neúčelnosti tým vzniknutých trov.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ, a to v časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a odporcu zaviazal na náhradu trov konania, a to zapltenie súdneho poplatku vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 88,70 eura. Podané odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, a teda nesprávnou aplikáciou ust. § 150 ods. 2 O. s. p. a znížením trov konania. Mal za nepochybné, že vec možno podľa § 200ea O. s. p. považovať za drobný spor; neprimeranosť trov konania voči pohľadávke je však v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax a rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 7Co/32/2009 a sp. zn.: 7Co/64/2009, podľa ktorého „nemožno nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor a len s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 O. s. p. Takýmto postupom, ktorým súd nenáležite odôvodní svoje rozhodnutie, resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie relevantný význam, nepochybné odníma účastníkom konania možnosť konať pred súdom. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR (napr. II.ÚS 6/2003, III. ÚS 119/2003, III. ÚS 74/2008) nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie.“ Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., podľa ktorej môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktorú sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako je samotná výška pohľadávky. Súd prvého stupňa vytkol, že sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Mal za to, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je podľa § 150 ods. 2 O. s. p. potrebné rozumieť minimálne ako dvojnásobne vyššiu sumu ako je výška samotnej istiny, čomu v prejednávanej veci nie je. Podľa názoru navrhovateľa pri rozhodovacej činnosti súdu podľa ustálenej súdnej praxe je k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. primeraná len situácia, keď suma trov konania viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však nie je prípad súdnej veci, nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne výšku istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba. Správne mal súd navrhovateľovi podľa § 142 ods. 1 O. s. p. ako úspešnému účastníkovi priznať náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. Ďalej poukázal na skutočnosť, že zapltenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa a preto nemožno podľa dobrej vôle znížovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Namietal náročnosť úkonov právnych služieb pri prevzatí zastúpenia, odoslaní výzvy na zapltenie, príprave návrhu na začatie konania či podaní návrhu na príslušnom súde, vyžadujúcich si primeranú časovú náročnosť. Rozsah zníženia trov mal v danom prípade za odporujúci dobrým mravom, pričom mal za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby odporca neznášal trovy procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutej časti zmeniť.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O. s. p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa má odvolací súd zrejmé, že napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eura a nahradiť trovy konania, titulom nezaplteného cestovného a úhrady za nepreukázanie sa platným cestovným

lístkom. S poukazom na skutočnosť, že prejednávaná vec je drobným sporom podľa § 150 ods. 2 O. s. p. náhradu trov konania navrhovateľa znížil na sumu 16,50 eura.

V súvislosti s odvolacou námietkou navrhovateľa, týkajúcou sa nesprávnosti aplikácie § 150 ods. 2 O. s. p. odvolací súd poukazuje na to, že v prejednáwanej veci ide o konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáha zaplatenia cestovného a úhrady za porušenie prepravných predpisov (tzv. pokuty). Vzhľadom na charakter sporu nie je vec náročná pokiaľ ide o informáciu a prevzatie veci, ktorá spočíva v odovzdaní hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok navrhovateľom jeho právneho zástupcovi. Taktiež nie je náročná pokiaľ ide o výzvu - pokus o zmier. Je možné konštatovať, že ide o predtlač, ktorá je rovnaká vo všetkých veciach, v ktorých sa navrhovateľ domáha zaplatenia cestovného a prirážky. V predmetnom liste sa mení iba značka, prípadne kto vec vybavuje, dátum, meno a adresa osoby, ktorej je výzva zasielaná, dátumu, kedy táto osoba porušila tarifné a prepravné predpisy a číslo linky, na ktorej došlo k porušeniu predpisov. Ako z obsahu spisu vyplýva, i pokiaľ ide o samotný návrh na začatie konania ide o predtlač, kde dochádza k zmenám v značke veci navrhovateľa (naša značka), mena a adresy odporcu, dňa, kedy došlo k porušeniu tarifných a prepravných podmienok, číslo linky MHD, na ktorej k porušeniu došlo a dátumu, kedy bola zaslaná výzva - pokus o zmier. Ide teda o identickú výzvu a žalobu vo všetkých konaniach, v ktorých sa navrhovateľ domáha zaplatenia cestovného a úhrady za porušenie tarifných a prepravných predpisov. Predmetná vec nie je náročná ani po právnej stránke, keďže všetky tieto návrhy sú po právnej stránke posúdené obdobnými právnymi predpismi.

Podľa dôvodovej správy k novele Občianskeho súdneho poriadku, účinného od 15. októbra 2008, je citované zákonné ustanovenie možné použiť v konaniach s nízkou hodnotou sporu a tak znížiť trovy konania, ktoré sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi; nemôže tak prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Odvolací súd sa z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil s dôvodmi odvolania, podľa ktorých nie sú trovy právneho zastúpenia nepriznané súdom prvého stupňa vo vyššie uvedenej veci vzhľadom na náklady právneho zástupcu za poskytovanie služieb neprimerané. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že prejednávaná vec je typovo podobná až zhodná s inými vecami tohto druhu a úkony právneho zástupcu sú menej zložité a to tak z časového ako aj z odborného hľadiska.

Zo spisu vyplýva, že právny zástupca navrhovateľa vo veci vykonal 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd) po 16,60 eura v zmysle § 13a ods. 1 písm. a/ a c/ vyhl. č. 655/204 Z. z. v znení účinnom od 01. 07. 2013 (zaslanie pokusu o zmier - výzva pred začatím konania nie je úkonom právnej služby podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z.) K tomu treba pripočítať režijný paušál 2 x 8,04 eura (rok 2014). Keďže právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, v zmysle § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. sa odmena zvyšuje o 20 % DPH. Odmena teda predstavuje 59,14 eura. Navrhovateľ zaplatil i súdny poplatok za návrh 16,50 eura. Trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku za návrh a z trov právneho zastúpenia navrhovateľa teda spolu predstavujú 75,64 eura.

Trovy konania teda prevyšujú pohľadávku viac ako 1 - násobne a sú preto voči pohľadávke neprimerané. Odvolací súd preto v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. priznal navrhovateľovi aj náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, vyčíslenú výšku trov konania však v súlade s cit. ustanovením znížil a právneho zástupcovi navrhovateľa priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd) vo výške 29,29 eur za 2 úkony právnej služby. Takáto výška advokátskej odmeny je podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na jednoduchosť veci postačujúca.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 29,29 eura.

Odvolací súd pritom zdôrazňuje dikciu ust. § 150 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého môže súd pristúpiť k zníženiu trov konania, pokiaľ sú tieto neprimerané voči pohľadávke. Zákon nevyslovuje požiadavku, aby trovy boli niekoľkonásobne vyššie tak, ako predmetné ustanovenie vykladá navrhovateľ.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 2, § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že vzhľadom na čiastočný úspech navrhovateľa v odvolacom konaní žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.